

תת"ע 2481/10/19 - חואם אל ערֹו נגֶד מדינַת יִשְׂרָאֵל, שלוחת תביעות תעבורה חרדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחרדרה

תת"ע 2481-10-19 מדינַת יִשְׂרָאֵל נ' חואם אל ערֹו
תיק חיצוני: 14119310069

מספר בקשה: 1

בפני	כבד השופטת עידית פלד
מבקש	חואם אל ערֹו
נגד	מדינַת יִשְׂרָאֵל, שלוחת תביעות תעבורה חרדרה
משיבה	

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניית בהיעדר המבוקש ביום 19.11.13.

בנוגד המבוקש הוגש ביום 19.10.8 כתוב אישום המציין לו עבירה של נהייה ברכב שבו מותקנות בו חגורות בטיחות מבלי שהיה חגור בחרגורת בטיחות בניגוד לתקנה 38ב(א), עבירה מיום 19.2.12. ישיבת הקראה נקבעה ליום 19.11.13, אך המבוקש לא התיצב לדין, ובנסיבות בהן הוצג אישור מסירת הזמנה לדין אשר לא נדרש, נשפט המבוקש בהיעדרו, ונדון לקנס המקור.

בבקשה מיום 19.12.2 טען הנאשם, כי הוא לא זומן כדין ומעולם לא קיבל כל זימון או מכתב הנוגע לדין; וכי הוא עוזד במקצועו, ואילו היה יודע על מועד הדיון היה מתיצב; וכי מן הראי לבטל את גזר הדין שניית בהיעדרו אף מבלי לבדוק את סיכויי הגנתו מאוחר ולא זומן כדין כלל (סעיף 4 לתקהיר); שם לא כן יגרם לו נזק בלתי הפיך ועיות דין מובהק.

עד היום לא ניתנה תגובה המשיבה, ומכאן ההחלטה, על בסיס החומר הקיים.

לאחר שבחןתי את טענות המבוקש, ובහיעדר תגובה המשיבה, איני מוצאת מקום לקבל את הבקשה.

דין

על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, בית המשפט "ערר לבקשת ליטigation פסק דין שניית בהיעדר המבוקש" אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התיצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".

עמוד 1

באשר לעילת הביטול שעוניינה סיבה מוצדקת לאי התיקות

בעניינו, כפי שעה מאישור המסירה המצויה בתיק בית המשפט, הזמנה לדין נשלחה למבקש וחזרה בציגן 'לא נדרש' כאשר הזמנה לדין נשלחה בדואר רשום לכתובות הרשותה במשרד הפנים וחזרה בציגן "לא נדרש" חלה חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44א. לתקנות סדר הדין הפלילי (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמןון סאלם (פורסם בנבו, 25.03.2018), פסקה 42; רע"פ 805/09 שמואל פרפרה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 23.02.2009)). בעניינו, המבקש לא הציג כל ראייה שיש בה כדי להוכיח כי הוא לא קיבל את הזמנה לדין מסיבות שאין תלויות בו, ועל כן לא סתר את חזקת המסירה. וראו -

רע"פ 2575/17 רונן גיאר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 06.09.2017):

"בעניינו, בית המשפט המחויז הנכבד קבע כי המבקש לא הציג, בשום שלב בהליך, כל ראייה שיש בה כדי להוכיח כי הוא לא קיבל את הזמנה לדין מסיבות שאין תלויות בו. גם בפני המבקש שבוחזר על הטענה כי בישוב בו הוא מתגורר, ישנן מספר משפחות נוספות באותו שם משפחה, ואף ביחס לטיעון זה לא הוצאה כל ראייה (ראו: רע"פ 3202/16 בן נחון נ' מדינת ישראל (18.05.2016)[פורסם בנבו]). הלכה למעשה, המבקש מנסה לערער בבקשתו את תוקפה של "חזקת המסירה", ואולם נשוא זה כברណ והוכרע בפסיקתנו ואני מוצא סיבה טובה להידרש לו בשלב זה פעם נוספת (ראו: רע"א 5255/11 עיריית הרצליה נ' כרם (11.06.2013)[פורסם בנבו]; רע"פ 106/15 קרייב נ' מדינת ישראל (20.01.2015)[פורסם בנבו])."

זה המקומ להזכיר עוד את סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982... בהקשר זה בית המשפט המחויז הנכבד קבע כי המבקש לא נימק מדוע יגרם לו עיונות דין אם לא יבוטל פסק הדין, זולת טענה כללית שהعلاה לפיה הוא כופר במיחס לו. סבורני כי בנסיבות אלו לא נפלה כל טעות בקביעתו של בית המשפט המחויז הנכבד גם לעניין זה".

- וראו גם עפ"ת (מחוזי ח') 18-12-37016 נסאר נבוاني נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 25.12.2018)

"כפי שהובהר לעיל, הזמנה לדין חזרה בציג העירה - "לא נדרש". מכאן שהיה על המערער להוכיח כי לא קיבל את הזמנה מסיבות שאין תלויות בו ולא עקב הימנעותו מקבלתה. המערער לא עמד בנטול ההוכחה המוטל על כתפיו, משכך רשי היה בית משפט קמא לראות במעערער כמו שהזמין לדין, לראות בו כדי שמדובר בביטוי העבריה המיויחסת לו, ולהרשיעו בהיעדרו. "

וכן עפ"ת (מחוזי ח') 21632-09-11 מוחמד מצאלחה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 11.11.2011) - "המעערער זומן לדין ובהתאם למצאות תקנה 44 (א) לתקנות, הזימן לא נדרש ולכן היה רשאי בימ"ש השלים לדין אותו בהעדר. אין מעערער כל הסבר או הצדק סביר להיעדרותו מן הדין. כמו כן, עיון בנספחי הודעת הערער מראה כי הזימן לא נדרש וכי אם יש למעערער על מי להלן, ראש ובראשו היה עליו להלן על עצמו".

באשר לעילת הביטול שעוניינה חשש לעיונות דין

בקשה לביטול פסק דין שניית בהיעדר, בטענה לעיונות דין, צריכה להיות מלאה בתשתית ראייתית בעלת משקל המצביעה

על פוטנציאלי ממשי לשינוי התוצאה (רע"פ 2474/18 **ואל גולדברג עוז'ד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבזון, 26.07.2018)).

בעניינו, המבוקש טعن לביטול פסק הדין "אף מבלתי לבחון את סיכון הgentiy", ולא ביסס כל תשתיית עובדתית שעלה יסודה ניתן לקיים את הדיון בעניינו,DOI בכך כדי לדחות את הבקשה בעילה של עיוות דין.

לאור כל האמור לעיל, הבקשה לביטול פסק דין שניית בהיעדר נדחתת, אף בהיעדר תגבות המשיבה.

עיכוב הביצוע שניית מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדים.

ניתנה היום, ו' בטבת תש"פ, 03 בינואר 2020, בהעדר הצדדים.